

[A. C. Normann.]

de konservatives fællesprogram øge købekraften med 1 milliard kr., nemlig $\frac{1}{4}$ milliard kr. i øgede statsudgifter og $\frac{3}{4}$ milliard kr. i skattelettelser. Det er altså venstres program, der er gjort ugyldigt, og det er fællesprogrammet, som det ærede medlem hr. Poul Sørensens ånd svæver over, der skal gælde med de forstærkninger af inflationstendenserne, som den sidste nye plan indeholder. Det ærede medlem hr. H. C. Toft, som talte i formiddags, må have befundet sig i en trancetilstand, da han talte om lavere omkostninger og samtidig ville forøge købekraften med et milliardbeløb ud over de lønforhøjelser, som også det ærede medlem vel venter skal komme.

Jeg havde den oplevelse at se to omtaler, to referater i venstrepressen samtidig, den 24. juli, det ene af dem i Vestkysten, som gik ud på, at pristallet ville falde på grund af skattnedsættelse — det var nogle dage før vi fik det nye pristol. Samme dag kunne man læse i Fyns Tidende og i Berlingske Tidende, at det ærede medlem hr. Erik Eriksen, dengang da de ulovlige strejker var på deres højeste og ærlig talt ikke trængte til stimulanser, sagde i en tale i Bække, at disse krav om lønforhøjelser som en reaktion mod det højere skattetryk, vi nu havde fået, var meget forståelige ting. End ikke venstrepressens meddelelse om, at det altså var skattnedgangen, der fik pristallet til at gå ned, kan altså få venstres og de konservatives agitatorer til at standse beskyldningerne mod regeringen for at lade skattetrykket vokse, så et forsøg på at skabe klarhed på det område vil næppe lykkes.

Så forstod jeg på det ærede medlem hr. Erik Eriksen, at han var utilfreds med, at regeringen havde indtaget den stilling, at EFTA, vort nye frihandelsområde, ikke skulle slå følge med de seks, med den europæiske union, for så vidt angår den ekstraordinære toldnedsættelse på 10 pct., som jo skulle træde i kraft inden for de seks den 1. januar. Det ærede medlems ord herom skal vel tjene til at vise, at den højtærede finansministers liberale sindelag ikke har været nær så holdbart som venstres, men det ærede medlem hr. Erik Eriksen undgik udtrykkeligt at sige, om han selv ville have tilrådet de syv at foretage denne

hurtigere toldnedsættelse. Jeg synes, det ærede medlem burde udtale sig derom, når han talte på den måde, han gjorde. Det har jo længe været anset for visdom i venstre at undgå at tage ansvaret, men jeg synes dog, vi burde vide, hvad venstre mener om det spørgsmål, de selv her rejser.

Formanden: Jeg henstiller, at der er mere ro i salen under forhandlingen.

A. C. Normann: Sagen er jo nemlig den, at det er af hensyn til landbruget først og fremmest, men også af hensyn til fiskeriet, at Danmark ikke gik med ind for de øvrige handelsmarkedspartners ønske, ganske på samme måde som Norge gik imod af hensyn til fiskeriet. Heller ikke den nye toldfrigørelse, som nu er foreslået, omfatter nemlig fødevarer. Den omfatter altså ikke landbrugsvarer eller fiskerivarer. Finansministeren gav jo tilsagn om, at Danmark ville gå med, hvis fødevarereproducenterne også blev omfattet af den almindelige frigørelse inden for EFTA.

Jeg talte i forgårs en hel del om erhvervenes vilkår. Jeg må tilføje, at jeg ser det som en hovedopgave for regeringen at bruge ethvert rimeligt middel til at få alle de hindringer, de andre lande har lagt i vejen for vort landbrug, fjernet, og i denne henseende er vi naturligvis enige, men jeg ventede ikke, at der også i den henseende skulle lægges landbrugets interesser hindringer i vejen fra venstres side. Også det radikale venstre er selvfølgelig tilhænger af den hurtigst mulige toldaftrapning, men vi har dog lov til her i Danmark at forsøge at nå vort mål på den måde, som er mest hensigtsmæssig over for erhvervene.

Det ærede medlem hr. Poul Møller beskæftigede sig indgående med det nye venstre-konservative skatteprogram. Med hensyn til skattefradragretten mener det ærede medlem, at statsministeren og finansministeren, der aldrig har lagt skjul på deres meninger, nu er i den ulykkelige situation, at de må til at gøre vold på deres samvittighed, hvis de altså ikke forsøger at få skattefradragretten fjernet i den nye skatte-reform. Det er jo ikke længe siden, at den højtærede finansminister i en radiotransmission sagde det, som jo faktisk burde være en ganske naturlig ting i en politisk